

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	103.K.703.838/2021/13.
A felperes:	Budapesti Közlekedési Zrt. (1980 Budapest, Akácfa utca 15.)
A felperes képviselője:	dr. Magyar Diána ügyvéd (1051 Budapest, Sas utca 1. II/1.)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője:	Pulainé dr. Horváth Hajnalka kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	Közbeszerzési Hatóság Elnöke (1026 Budapest, Riadó u. 5.)
Az alperesi érdekelt képviselője:	Dr. Bencze Bálint Ügyvédi Iroda - dr. Bencze Bálint ügyvéd (1136 Budapest, Raoul Wallenberg u. 7.)
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott D.97/8/2021. számú közigazgatási határozat megtámadása

í t é l e t e:

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 80 000 (nyolcvanezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – az adóhatóság külön felhívására – 72 000 (hetvenkettőezer) forint kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az Innovációs és Technológiai Minisztérium, mint támogató, továbbá a felperesi ajánlatkérő között 2018. december 28. napján létrejött támogatási szerződés alapján a felperes 2.100.000.000 forint vissza nem térítendő támogatásban részesült a Millenniumi földalatti és Fogaskerekű vasút új prototípusainak tervezéséhez. A felperes a közszolgáltatók közbeszerzéseire vonatkozó sajátos közbeszerzési szabályokról szóló 307/2015. (X. 27.) Korm. rendelet (továbbiakban: Korm. rendelet) 2. § (2) bekezdése alapján a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény (továbbiakban: Kbt.) Második Része szerinti felhívással induló tárgyalásos eljárást indított „Emelő beszerzés 3 részben” tárgykörben 61.300.000 forint becsült értékben. A részvételi felhívás IV.2.6) pontja szerint az ajánlati kötöttség minimális időtartama 1 hónap volt az ajánlattételi határidő lejártától számítva. A részvételi felhívás VI.3.15) pontja szerint a felhívás IV.2.6) pontjában meghatározott ajánlati kötöttség tényleges időtartama a Kbt. 87. § (4) bekezdése előírása szerint annak kezdetétől számított 30 nap.

- [2] A 2019. augusztus 6. napja szerinti határidőig egyetlen gazdasági szereplő, a MOVILL Jármű és Alkatrész Javító és Gyártó Kft. nyújtotta be részvételi jelentkezését a közbeszerzési eljárás mindhárom része. A felperes 2019. szeptember 19. napján készítette el az összegzést a részvételi jelentkezések elbírálásáról, mely szerint a részvételi szakasz mindhárom rész tekintetében eredményes volt, a MOVILL Kft. mindhárom részben megfelelt a részvételi felhívásban meghatározott feltételeknek. A felperes 2019. szeptember 23. napján hívta fel ajánlattételre a MOVILL Kft.-t, a részvételi felhívással megegyező feltételekkel. A 2019. október 24. napja szerinti ajánlattételi határidőig a MOVILL Kft. benyújtotta az ajánlatát mindhárom részre. A felperes 2019. december 12. napján felhívta a MOVILL Kft.-t a végleges ajánlata megtételére, amelyet a 2019. december 19. napja szerinti ajánlattételi határidőig a MOVILL Kft. mindhárom részre vonatkozóan benyújtott. Ezt követően a felperes – az alperesi határozat 12-21. pontjában részletezettek szerint – több alkalommal felhívta a MOVILL Kft.-t ajánlatának fenntartására, amelyet a MOVILL Kft. mindhárom rész tekintetében minden egyes alkalommal fenntartott. A felperes 2020. december 12. napján készítette el az összegzést és 2020. december 14. napján töltötte fel azt az EKR felületre. Az eljárás az 1. és 3. rész tekintetében eredménytelen lett, a 2. részében eredményes, a nyertes ajánlattevő a MOVILL Kft. volt. A felperes és a MOVILL Kft. a 2. részre vonatkozó szerződést 2021. január 18. napján kötötték meg.
- [3] Az alperesi érdekelt, mint hivatalbóli kezdeményező 2021. március 2. napján élt kezdeményezéssel az alperesnél. A kezdeményezés szerint az összegzés nem tartalmazott indokolást arra vonatkozóan, hogy az ajánlattételi határidő és az összegzés megküldésének időpontja között miért telt el hosszabb idő (2019. december 19.-2020. december 14.). Az ajánlatkérő eljárása nem volt összhangban a Kbt. 70. § (1) bekezdés első mondatával, kötelezettsége lett volna a beérkezett ajánlatot a lehető legrövidebb időn belül elbírálni. Ugyanakkor az összegzés megküldésére az ajánlattételi határidőt követő közel 12 hónappal később került csak sor, vagyis a bírálat tényszerűen elhúzódott, még hozzá kirívó mértékben. Nem fogadható el az ajánlatkérő érvelése az eljárás elhúzódása tárgyában, mert a Kbt. 70. § (2) bekezdésének kogens szabályozása az ott leírt maximális időtartam megtartása tekintetében kimentést nem ismer. Mindezzel az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 70. § (1) bekezdés első mondatát az 1. kezdeményezési elemben foglaltak szerint, a 2. kezdeményezési elem szerint pedig a Kbt. 70. § (2) bekezdését.
- [4] Az alperes a 2021. április 30. napján kelt D.97/8/2021. számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a Korm. rendelet 1. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Kbt. 70. § (2) bekezdésére tekintettel a Kbt. 70. § (1) bekezdés első mondatát. Emiatt a felperessel szemben 1.200.000 forint bírságot szabott ki. Határozatának indokolásában rögzítette, hogy a hivatalbóli kezdeményezés ugyan kettő kezdeményezési elemet tartalmazott, viszont a Kbt. 3. § 16. pontjára figyelemmel tartalmát tekintve azt egy kérelmi elemként bírálta el, mert a hivatalbóli kezdeményező egy jogsértőnek vélt magatartást jelölt meg, nevezetesen, hogy az ajánlatkérő a bírálatot kirovó mértékben elhúzta. A Korm. rendelet 1. § (2) bekezdésére, a Kbt. 70. § (1) és (2) bekezdésére, a Kbt. 87. § (4) és (6) bekezdésére, a Kbt. 131. § (6) bekezdésére, az Európai Parlament és Tanács 2014/25/EU Irányelvének (a továbbiakban: Irányelv) (89) preambulumbekzdésére valamint 36. Cikk (1) bekezdésére utalással kifejtette, hogy az ajánlatkérő az ajánlattevőket nem hagyhatja bizonytalanságban, az ajánlattevők a kapacitásaikról, azok lekötéséről a közbeszerzési eljárás kiszámítható feltételei alapján dönthetnek, az ajánlatkérő a bírálatot a Kbt. szabályozásának megfelelően köteles elvégezni. Utalt a lényeges feltételmódosítás körében a Kúria Kfv.VI.38.008/2018/6. számú eseti döntésében foglaltakra. A felperes az ajánlati kötöttség minimális időtartamát egy hónapban határozta meg. Az ajánlati kötöttség kezdete a tárgyalásos eljárásra tekintettel a tárgyalások befejezésének időpontja volt, azonban a Kbt. 87. § (7) bekezdése alapján végleges ajánlatot kellett benyújtani, mivel az ajánlatkérő nem élt a (6) bekezdésben foglaltakkal. Ebből

következően a végleges ajánlattételi határidő a 2019. november 6. napján megtartott tárgyalásra is figyelemmel 2019. december 19. volt. Ezen ajánlattételi határidőt követő 30 nap volt az ajánlati kötöttség időtartama. A felperesnek főszabály szerint ezen időtartam alatt kellett a Kbt. 70. § (2) bekezdésre tekintettel a Kbt. 70. § (1) bekezdés alapján a bírálatot elvégeznie. Az ajánlati kötöttséget ugyan meghosszabbíthatta, azonban ezen időtartam a Kbt. 70. § (2) bekezdése értelmében a lejáratától számított 60 napot nem haladhatta meg. Ehhez képest az összegzését csak 2020. december 12-én hozta meg és azt 2020. december 14. napján töltötte fel az EKR felületre.

- [5] Az ajánlatkérő a közbeszerzési igényét 2019. évre tervezte, ami azt jelenti, hogy a beszerzési igénye 2019. évben merült fel, melyet 2020-ban kellett teljesíteni és nem 2021. évre kellett az ajánlattevő számára a kapacitásait lekötöni. Az alperes nem fogadta el a Kbt. kogens rendelkezéseire figyelemmel az ajánlatkérőnek a szubjektív kategóriára, a döntőbizottság eltérő tényállás alapján hozott joggyakorlatára vonatkozó érvelését. A támogatási szerződés módosításának elhúzóására történt felperesi hivatkozás sem volt megalapozott, ugyanis a támogatási szerződést fél évvel a közbeszerzési eljárás megkezdése előtt kötötte meg a felperes, ezért a közbeszerzési eljárás feltételrendszerének meghatározása során a támogatási szerződésből adódó feladatokkal számolhatott. Az ajánlatkérő kockázata kapcsán utalt a Kúria Kfv.VI.37.948/2019/5. számú ítéletére. A felperes tévesen mérte fel a szerződéskötés időpontját, amelynek kimentése általa nem történt meg, és ez az irányadó Kbt. sérelmével járt. Nem fogadta el a Kbt. 2021. február 1-jétől hatályos 70. § (2a) bekezdésére történt felperesi hivatkozást sem, az még a közbeszerzési eljárásra nem volt irányadó. Megjegyezte ugyanakkor, hogy az ajánlati kötöttség sérelme a 70. § (2a) bekezdés alapján is fennállna, hiszen az a 180 napot meghaladta. Az EKR rendszer szerint 2020. január 24. és 2020. december 14. napja között semmilyen eljárási cselekmény nem történt az ajánlat fenntartására való ismételt felhívásokon kívül, ezért az ajánlati kötöttség kiterjesztése majdnem kilenc hónappal meghaladta a Kbt. 70. § (2) bekezdése alapján irányadó időtartamot. Mindezen eljárásával a felperes megsértette a Kbt. 70. § (2) bekezdésre tekintettel a Kbt. 70. § (1) bekezdés első mondatát.
- [6] A jogsértés miatt a Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja alapján bírságot szabott ki, melynek felső határa a Kbt. 165. § (4) bekezdése szerint a jogorvoslattal érintett rész értékének legfeljebb 10%-a. A bírság kiszabását az ajánlatkérő bírálati kötöttségének megsértésére tekintettel indokoltnak tartotta, a bírság mértékének meghatározásánál a Kbt. 165. § (11) bekezdés alapján az eset valamennyi körülményét mérlegelte. A felperes terhére vette figyelembe a közbeszerzés tárgyát, a jogsértés súlyát azt, hogy alapvető rendelkezéseket védő tételes jogszabályi rendelkezések sérelmét állapította meg vele szemben. A terhére mérlegelte, hogy a jogsértés nem reparálható és figyelemmel volt a mulasztásban megnyilvánuló jogsértés hosszú időtartamára is. Ugyancsak a terhére vette figyelembe a közbeszerzés uniós értékhatárt meghaladó magasabb értékét, továbbá azt, hogy vele szemben ugyanabból a támogatási jogviszonyból eredő közbeszerzési eljárásokban ugyanazon jogsértések megállapítására és bírság kiszabására került sor. A javára mérlegelte ugyanakkor az eljárást segítő együttműködő magatartását, a jogsértés megtörténte és a jogorvoslati eljárás megindítása között eltelt rövidebb időtartamot, továbbá a támogatásból megvalósult beszerzésre tekintettel azt, hogy a jogsértéshez más szerv eljárásában a támogatás visszafizetésére vonatkozó szankció kapcsolódhat. Figyelembe vette azt is, hogy a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volta nem volt megállapítható.

A felperes keresete, az alperes védirata, az érdekelt nyilatkozata

- [7] Az alperes határozatával szemben a felperes indított megtámadási pert. Kérte elsődlegesen a határozat megváltoztatásával a jogsértés hiányának megállapítását a bírságkiszabás

mellőzésével. Másodlagos kereseti kérelme a határozat hatályon kívül helyezésére és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezésére irányult. Harmadlagos kereseti kérelmében kérte a határozatot megváltoztatni és a kiszabott bírságot mellőzni. Negyedleges kereseti kérelme a kiszabott bírság 200.000 forint összegre történő mérséklésére vonatkozott. Kérte perköltségének megtérítését. Megismételte a jogorvoslati eljárásban felhozott érveit, hivatkozott arra, hogy a Kbt. 70. § (1) bekezdés első fordulata szerinti lehető legrövidebb idő a bírálatra a jogszabályban konkrétan nem került meghatározásra, az nem számszerűsített. A magyar nyelv általános értelmezési szabályai szerint ez a lehetőségekhez képesti legrövidebb időt jelenti. A körülményekhez képest a lehető legrövidebb időn belül bírálta el az ajánlatot, nem sérült a Kbt. 70. § (1) bekezdés első fordulata. Nem is sérülhetett, mert a fenti jogszabályi kitétel egy szubjektív kategória, a jogalkotó azért nem határozta meg konkrétan, mert minden eljárás más és más. A bírálat időtartama számos tényezőtől függ. A jelen esetben befolyásolta a lebonyolítás időtartamát, hogy a támogatási szerződés alapján nyolc közbeszerzési eljárást is indított. Az eljárások megindítására közel egy időpontban, 2019. júniusában került sor, ugyanakkor az egyes eljárások lefolytatása eltérő ütemben folyt. A lezáró döntés meghozatalára mindaddig nem kerülhetett sor, amíg nem ismerte valamennyi eljárás tekintetében a végleges, ajánlati kötöttséggel terhelt ajánlatokat. Hátráltatta, hogy a támogatási szerződés módosítása vált szükségessé, a felperes megkezdte az ezzel kapcsolatos egyeztetéseket, azonban az ITM részéről hosszú időn keresztül visszajelzés nem érkezett, ezért a szerződés módosítására csak 2020. márciusában kerülhetett sor. Leghosszabb ideig a padlószint alatti kerékeszterga beszerzése tárgyú eljárás tartott, ez jelentette az eszközbeszerzések becsült értékének több mint a felét. Az ebben az eljárásban beérkezett végleges ajánlatok ismerete nélkül a többi eljárást lezáró döntések előkészítésére sem kerülhetett sor. A két szakaszos, tárgyalásos eljárásban több – elsősorban műszaki – kérdést kellett tisztázni. Hivatkozott továbbá arra, hogy a tárgyalásokat nagyban nehezítette a Covid 19-es világjárvány és következményei, így a tárgyalások lezárására 2020. augusztusában, az értékelés lezárására 2020. októberében kerülhetett sor. Csak a végleges ajánlatok ismeretében vált eldönthetővé, hogy a 2,1 milliárd forint összegű támogatás milyen prioritások figyelembevételével kerülhet elosztásra. A közbeszerzési eljárás megindítása 2019. június 19. napján még a járványügyi vészhelyzet kihirdetését megelőzően történt. A közismert járványügyi vészhelyzetre és a hatályban volt jogrendre tekintettel mind az ajánlatkérői, mind az ajánlattevői oldalon számos nehézséggel kellett számolniuk a szereplőknek. A rendkívüli jogrend egy bizonytalan, kiszámíthatatlan helyzetet eredményezett. A fenti köztudomású tényekre tekintettel számos ajánlatkérőnek kellett átszerveznie működését, döntéshozatali mechanizmusait és munkarendjét. Számos esetben került sor az ajánlattételi és hiánypótlási határidők meghosszabbítására és húzódott el a bírálat más ajánlatkérők esetén is. Az alperes teljességgel figyelmen kívül hagyta, hogy az elmúlt évszázadban Magyarországot érintő tömeges megbetegedést okozó világjárvány nem fordult elő, és nem került sor hasonló rendkívüli jogrend bevezetésére. Mindezen külső körülményeket (a támogatási szerződés módosításának időszükséglete és a pandémia) az alperes figyelmen kívül hagyta. Negligálni bizonyos körülmények értékelését ellentétes az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdésével és okszerűtlen mérlegelést eredményez. Azzal, hogy az összegzés megküldésére csak 2020. december 14. napján került sor, semmilyen érdek nem sérült, a nyertes ajánlattevő az ajánlatát fenntartotta, a szerződéskötésre sor került, a bírálat elhúzódásának az eljárás eredményére nem volt kihatása.

- [8] Sérelmezte, hogy az alperes nem vette figyelembe a korábbi joggyakorlatát, miszerint a Kbt. 70. § (2) bekezdése szerinti hosszabbítást követően a felek konszenzussal is kiterjeszthetik a kötöttséget. Hivatkozott ennek kapcsán alperesi eseti döntésekre és arra, hogy más ajánlatkérők (például a Miniszterelnökség) jelenleg is élnek ezzel a lehetőséggel. Ez a lehetőség nem változott a Kbt. 2021. február 1. napja szerinti módosításával sem. A Kbt. 70. § (2a) bekezdése ugyanis ekkortól lehetővé teszi az ajánlati kötöttség fenntartását 180 napon túl

is, ennek egyedüli feltétele, hogy az ajánlattevő fenntartsa az ajánlatát. A perbeli esetben az ajánlattevő mindvégig fenntartotta a kötöttségét, tehát az ajánlati kötöttség kiterjesztésére lehetőség volt. Ez megfelel a következetes joggyakorlatnak és a fenti jogszabálmódosítás mögött húzódó jogalkotói célnak is. Vitatta azt a határozati megállapítást, hogy az ajánlati kötöttség kiterjesztése nem haladhatja meg a 60 napot, a jelen esetben ugyanis a konszenzus létrejött, az ajánlattevő mindvégig fenntartotta a kötöttségét, és ennek alapján a szerződést is megkötötte a felperessel. Negligálni ezen körülmények értékelését ugyancsak ellentétes az Ákr. 81. § (1) bekezdésével és okszerűtlen mérlegelést eredményez.

- [9] A Kbt. 70. § (2) bekezdésével összefüggésben hivatkozott a Fővárosi Törvényszék 103.K.704.732/2020/9. számú eseti döntésére a jogszabályi tartalom értelmezési módszerei tekintetében. Ezen komplex jogértelmezés alapján az alperes tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a Kbt. 70. § (2) bekezdése szerinti időtartam alatt a bírálatot az ajánlatkérőnek be kell fejeznie és csak ezzel tesz eleget a Kbt. 70. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Az alperes hivatkozta határozatában az Irányelv rendelkezéseit, azonban amennyiben helyes lenne az álláspontja az azt jelentené, hogy a jelenleg hatályos Kbt. nincs összhangban az Irányelvvvel. Vélhetően erről nincs szó, vélelmezhető, hogy a jelenlegi Kbt. 180 napon túli kötöttségmeghosszabbítási rendelkezése összhangban van az Irányelvvvel. Ugyanígy vélelmezhető, hogy az eljárás megindításakor Kbt. is összhangban van az Irányelvvvel. Mindebből következően nem lehet az eljárás megindításakor Kbt. 70. § (2) bekezdésének olyan jelentéstartalmat tulajdonítani, amely alapján a bírálatot a bontástól számított 90, vagy 120 napon belül be kellett volna fejeznie. Mindezek alapján az ajánlatkérőnek mind 2021. február 1-je előtt, mind azután fennáll a lehetősége a 90, vagy 120 napon túli bírálatra. A különbség abban áll, hogy 2021. február 1. napja előtt konszenzussal hosszabbíthaták meg a kötöttség időtartamát a felek, ezen időpontot követően pedig maga a Kbt. teszi lehetővé a 180 napon túli meghosszabbítást. Mindezek kapcsán hivatkozott az alperes eseti döntéseire is. Az alperes a releváns jogszabályhelyeket tévesen értelmezte, és az indokolásában nem tért ki arra, miért nem vette figyelembe az eddigi joggyakorlatát.
- [10] Vitatta a határozat azon megállapítását, hogy a beszerzési igényt abban az évben kell kielégíteni, amikor az felmerül (határozat 46. pontja). A felperes részéről az emelő beszerzési igény 2020. évet követően is változatlanul fennállt, a beszerzési igény elvitathatatlan a részéről. A Kbt. nem tartalmaz olyan eredménytelenségi okot, amelyre figyelemmel az ajánlatkérő kiléphetne a bírálati kötelemből arra hivatkozással, hogy a beszerzési igényét nem 2021. évre, hanem 2020. évre tervezte. A nyertes ajánlattevő az ajánlatát fenntartotta, alperes a felperesi hivatkozásokat ebben a körben is figyelmen kívül hagyta. Az alperes 2020. évi döntőbizottsági határozatait áttekintve nem talált olyat, amelyben a Kbt. 70. § (1) bekezdés megsértését állapította volna meg a Kbt. 70. § (2) bekezdésére figyelemmel. Számtalan olyan eset volt viszont, ahol az eljárás megindítását követő évben került sor az eljárás tényleges lezárására, mégsem indult hivatalbóli jogorvoslat a Kbt. 70. § (1) bekezdés megsértése körében. Kérte egyértelmű bírósági iránymutatás megadását arra vonatkozóan, hogy a Kbt. 70. § (1) bekezdés első mondatát miként kell megítélni. Nem helytálló az az alperesi megállapítás, miszerint 2020. december 12. napjáig semmilyen eljárási cselekmény nem történt, hiszen függetlenül attól, hogy az EKR-ben nem került sor eljárási cselekmény rögzítésére, a háttérben fontos az eljárás eredményére kiható döntések bejárása zajlott.
- [11] A kiszabott bírság mértéke tekintetében hivatkozta, hogy az alperes nem értékelte kellő mértékben a Kbt. 165. § (11) bekezdése szerint az eset összes körülményét. Figyelembe kellett volna vennie, hogy a jogsértés súlya csekély, az ajánlattevői oldalon érdeksérelem nem mutatható ki. A jogsértésnek a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre nem volt hatása, felperes az eljárás során együttműködő magatartást tanúsított, a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volta nem volt megállapítható. Javára írható körülmény, hogy a Kbt. 70. § (1) bekezdés első

mondatát nem sértette meg, mindvégig a felelős és hatékony közpénzfelhasználás elve szem előtt tartásával járt el. Felelős gazdaként figyelembe vette a releváns piacot, más ajánlatkérők hasonló tárgyú eljárásait és az időközbeni árfolyamváltozásokat is. Az eljárás elhúzódásával semmiféle érdeksérelem nem következett be, a jogalkotói szándék nem sérült. A lehető legrövidebb időn belül fejezte be a bírálatot. Itt is kérte figyelembe venni, hogy nem talált olyan döntőbizottsági határozatot, amelyben a Kbt. 70. § (1) bekezdés megsértését állapította volna meg alperes a Kbt. 70. § (2) bekezdésére figyelemmel. Számtalan olyan eset volt viszont, amikor az eljárás megindítását követő évben került sor az eljárás tényleges lezárására, mégsem indult hivatalbóli jogorvoslat a Kbt. 70. § (1) bekezdése megsértése miatt. Mindezekre figyelemmel a figyelmeztetés önmagában is kellő visszatartó erőt jelentene a felperes számára a jövőre nézve. A közbeszerzés értékére és az eset összes körülményeire figyelemmel a bírság mértékét a jogsértés súlyával is arányban kellett volna megállapítani tekintettel arra is, hogy a jogsértő javára írható körülmények merültek fel. Az alperes nem vett figyelembe valamennyi releváns tény, egyes tényeket nem megfelelően értékelt, egyes tényeknél pedig nem állapítható meg a mérlegelés indokoltsága. Mindezek miatt a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével helytelenül állapította meg a bírság összegét és indokoltságát.

- [12] Alperes a védíratában kérte a keresetnek, mint alaptalannak az elutasítását, perköltségigény mellett. A határozata jogszerű, megfelel a jogszabályoknak valamint a joggyakorlatnak. Az irányadó tényállást feltárta, az abból levont jogi következtetése helytálló, az irányadó jogszabályokat megfelelően értelmezte. A határozatában foglalt indokolás idézését követően kifejtette, hogy az ajánlatkérőnek főszabály szerint egy hónapon belül kellett elvégeznie az ajánlat bírálatát a Kbt. 70. § (2) bekezdésére tekintettel a Kbt. 70. § (1) bekezdése alapján. Az ajánlati kötöttséget ugyan meghosszabbíthatta, azonban ennek időtartama a Kbt. 70. § (2) bekezdése értelmében az eredeti ajánlati kötöttség lejártának napjától számított 60 napot nem haladhatta meg. Nem vitatta, hogy a felperes közbeszerzési igénye folyamatosan fennállhatott, hiszen az általa meghirdetett eljárás alapján nem kötött még szerződést az általa tervezettek szerint, de ez nem változtat azon, hogy a jogsértés megtörtént. A felperes a Kbt. vonatkozó rendelkezései szerint nem tervezhetett azzal, hogy az eljárásában több mint egy év alatt hirdet eredményt, a szerzési igényének a kielégítését így nem tervezhette. A határozat nem sérti az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglaltakat, az indokolási kötelezettségének eleget tett. Az EKR-ben 12 hónapon keresztül nem került sor eljárási cselekmény rögzítésére, ilyen hosszú időtartamra nem lehet megalapozott hivatkozás az, hogy járványhelyzet volt. Az ajánlatkérőket ugyanúgy kötelezettségek terhelik, mint a más jogalanyokat. A támogatási szerződés módosításának elhúzódása kapcsán visszautalt a határozatában foglaltakra, miszerint a közbeszerzési eljárás feltételrendszerének meghatározása során a támogatási szerződésből adódó feladatokkal számolhatott a felperes. Nem fogadhatta el a felperes hivatkozását a Kbt. 2021. február 1. napja utáni rendelkezéseire, mert ezen rendelkezések csak a fenti időpont után megindított közbeszerzési eljárásokban irányadóak. Egyébiránt a felperes több mint egy év alatt bírálta el az ajánlatot, ez pedig a 2021. február 1. napja utáni rendelkezések szerinti határidőket is meghaladta. Az Irányelv (89) preambulumbekkezdése és 36. Cikk (1) bekezdése szerinti gyors és hatékony eljárás lefolytatására vonatkozó kötelezettséget sem teljesítette a felperes, hiszen a bírálat több mint kilenc hónapig tartott. Nem helytálló az arra történt felperesi hivatkozás sem, hogy az ajánlati kötöttség kompromisszumos módon továbbra is meghosszabbítható, a Kbt. kogens előírásait kell figyelembe venni. Az, hogy az ajánlattevő fenntartotta az ajánlatát, nem változtat azon, hogy a felperes megsértette a Kbt. 70. § (2) bekezdésére tekintettel a 70. § (1) bekezdés első mondatát. A jogalkotó a járványhelyzetre tekintettel nem biztosított kivételes szabályokat a Kbt. 70. §-a körében erre az időszakra. Arra vonatkozóan, hogy korábban nem állapított meg a határozataiban jogsértést a Kbt. 70. § (1) és (2) bekezdései körében, kifejtette, hogy a döntéseit a kérelem vagy hivatalbóli kezdeményezés keretei között hozhatja meg.

Amennyiben nem érkezett hozzá olyan jogorvoslati kérelem vagy kezdeményezés, amely a Kbt. 70. § (1)-(2) bekezdése szerinti jogsértést sérelmezné, akkor nem is keletkezhet e körben határozata. A bírság kiszabása a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdése szerinti jogszerű mérlegelés alapján történt, azokat a körülményeket vette figyelembe, amik felmerültek. Kiemelte a közbeszerzés uniós értékhatárt meghaladó értékét, továbbá azt, hogy a kiszabott bírság a becsült érték 2%-át nem éri el, a maximális mérték a Kbt. 165. § (4) bekezdése szerint 10% lenne.

- [13] Az alperesi érdekelt csatlakozva az alperes előadásához kérte a keresetnek, mint alaptalannak az elutasítását, perköltségigénnyel nem élt. A felperes által a kimentés körében felhozott körülményeket az alperes a határozatában nem értékelhette. Egyrészt mert a Kbt. 70. § (2) bekezdése és az arra figyelemmel alkalmazandó 70. § (1) bekezdése kogens szabály, amit nem írhatnak felül a felperes által felsorolt körülmények, csak jogszabály engedhet eltérést a Kbt. 2. § (7) bekezdése alapján. Másrészt a felhívott körülmények zömmel nem konkrétumok, csak általánosságok. A járványügyi vészhelyzet kapcsán nem mutatta be a felperes, hogy az miként hátráltatta a bírálatot, sem tényállítást, sem bizonyítékot nem szolgáltatott ebben a körben. Az eljárásban csak egyetlen ajánlattevő volt, ezért az ajánlattevők száma, struktúrája, a részek száma nyilvánvalóan nem befolyásolhatta a bírálat idejét. A támogatási szerződés módosítása kapcsán sincs semmilyen konkrét tényállítás vagy bizonyíték. Amennyiben ezeket részletesen be is mutatta volna, a Kbt. kogens rendelkezései alól nem kaphatott volna ez alapján sem felmentést. Az ajánlattevő az ajánlatát 2019. október 24. napjáig benyújtotta, a veszélyhelyzet kihirdetésére 2020. március 11. napján került sor, az összegzést pedig 2020. december 14. napján tette közzé a felperes. Ezekből az időpontokból látható, hogy az nem volt összefüggésben a bírálat elhúzódásával. Más eljárások befejezésének bevárásával, a prioritásokkal kapcsolatban előadta, hogy egy közbeszerzési eljárás fedezetével az eljárás megindításakor szükséges az ajánlatkérőnek rendelkeznie, amennyiben az nem feltételes eljárásként kerül megindításra. Jelen esetben nem feltételes eljárásként indította meg a beszerzését a felperes. Ekként közbeszerzési szempontból aggályos, ha az ajánlatkérő csak az összes közbeszerzési eljárás eredményének tükrében kíván arról dönteni, mekkora összegű fedezetet biztosít, és prioritásokat állít fel az eljárások eredményessé nyilvánításában. A felperes a fentiek miatt adós maradt a konkrét tényállítással és bizonyítékokkal, az alperesi mérlegelés nem jogsértő, a hivatkozott körülményeket nem is volt szükséges értékelni. A Kbt. 70. § (2a) bekezdése 2021. február 1. napjától hatályos, nem visszaható hatályú rendelkezés, tehát visszamenőlegesen nem teszi a felperes eljárását jogszerűvé, a jogalkotói szándék esetleges későbbi változása pedig a jogszabályi kogenciát nem rontja le. Nem helytálló a felperes azon állítása sem, hogy a Kbt. 70. § (2a) bekezdése a felek konszenzusos megállapodását takarná, hiszen ez esetben is az ajánlatkérő döntése, hogy felhívja-e az ajánlattevőket a kötöttségük fenntartására, tehát téves az analógia felállítása a korábbi döntőbizottsági gyakorlattal a konszenzus kérdésében. A beszerzési igény kielégítése évének a határozat jogszerűsége szempontjából nincs jelentősége. A határozat a Kbt. 70. § (2) és 70. § (1) bekezdésének megsértését állapította meg, ebből a szempontból irreleváns, hogy a beszerzési igény mikor került kielégítésre, ez az érvelés még annak helyessége esetén sem vezethet a kereseti kérelem teljesítésére. Téves az a felperesi érvelés is, hogy a Kbt. nem tartalmaz olyan eredménytelenségi okot, melyre hivatkozással lehetősége lett volna az eljárást eredménytelenné nyilvánítani. A Kbt. 75. § (2) bekezdés a) pontja ugyanis kimondja, hogy eredménytelenség megállapítására lehetőség van, ha a szerződés megkötésére vagy teljesítésére képtelenné vált az ajánlatkérő, vagy a szerződéstől való elállásnak vagy felmondásnak lenne helye. A bírságkiszabás körében a határozat a figyelembe vett körülményeket az 56. pontjában részletesen tartalmazza, kitért ebben a felperesi keresetben hiányolt elemekre is. A határozatból látható, hogy a mérlegelés szempontjai részletesen és okszerűen levezetésre és indokolásra kerültek, a döntés a Kp. 85. § (5) bekezdését nem sérti

és az irányadó joggyakorlatra figyelemmel is jogszerű. Az alperes korábbi eseti döntései a jelen ügyben jogi kötőerővel nem rendelkeznek.

A bíróság ítélete és annak indokai

- [14] A kereset nem alapos.
- [15] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben a közigazgatási jogvitát, az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, és a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta. Az ítéleti tényállást a perbeli nyilatkozatok, a csatolt iratok és a közigazgatási eljárás iratanyaga alapján állapította meg. A bíróság mértékéről hozott döntést a Kp. 85. § (5) bekezdése alapján vizsgálta.
- [16] A felperes eljárási jogszabálysértésként az Ákr. 81. § (1) bekezdésének a megsértését állította. Az alperes a határozatában részletesen kitért arra, hogy a Kbt. 70. § (1) és (2) bekezdésének megsértését mire alapítottan állapította meg (határozat 46. pontja) és arra is, hogy a felperes által az észrevételeiben hivatkozottakat miért nem tudta figyelembe venni (határozat 47-52. pont). Határozata a releváns tényeket, a vizsgált jogszabályokat és az általa levont következtetéseket olyan terjedelemben tartalmazza, amely alapján a döntésének az indokai megismerhetőek és érdemben az azzal egyet nem értő számára támadhatóak, ezzel indokolási kötelezettségének eleget tett. Olyan, a világhírű köztudomású következményeivel összefüggő, a jogorvoslati eljárás során vizsgált közbeszerzési eljárást konkrétan befolyásoló körülményekre a felperes az alperesi eljárás során sem hivatkozott, amelyre az alperesnek határozatában reflektálnia kellett volna, és ilyen tényre a perben sem utalt. Mindezek miatt alaptalanul állította az indokolási kötelezettség megsértését, állításával ellentétben a jogorvoslati eljárás során hivatkozott kifogásaira az alperes reagált, azokat az ügy érdemét illetően értékelte, így a felperes mindezzel kapcsolatos érdemi kereseti hivatkozásait a bíróság érdemben vizsgálhatta.
- [17] A bíróságnak az ügy érdemében abban kellett döntenie, hogy a felperes a jogszabály szerinti bírálati határidő túllépésével megsértette-e a Kbt. 70. § (1) illetve (2) bekezdésében foglaltakat. Az alperesi határozatban megállapított releváns tényeket, időpontokat (határozat 46. pontja) a felperes nem vitatta, ezért a bíróságnak a felperes kereseti érvelése mentén jogkérdésben kellett állást foglalnia.
- [18] A bíróságnak hivatalos tudomása van a peres felek hasonló tényállású ügyében hozott, a kebelbeli bíróság 104.K.702.215/2021/11. számú ítéletében foglaltakról. A bíróság az eseti döntésben kifejtett jogi állásponttal egyetért, a döntést a jelen ügyben irányadónak tekintette.
- [19] Helytállóan hivatkozott az alperes a határozatában tételiesen ismertetett és figyelembe vett irányelvi és Kbt.-beli rendelkezések alapján a hatékony és gyors közbeszerzési eljárás megvalósításának célkitűzése eszközeként a határidők meghatározásának és megtartásának a jelentőségére. Ilyen megfontolások mentén értelmezendő a Kbt. 70. § (1) bekezdésének első mondatában foglalt kötelezés, mely szerint az ajánlatkérő az ajánlatokat a lehető legrövidebb időn belül köteles elbírálni. A felperes értelmezésével ellentétben a „lehető legrövidebb időn belül” kitétel nem szubjektív és parttalan kötelezettség, nem pusztán az ajánlatkérő belátásától függ, máskülönben nem lenne alkalmas az ajánlattevők érdekei védelmének és a közbeszerzési eljárás Kbt. preambulumban rögzített céljának – a közpénzek hatékony felhasználása átláthatósága biztosításának – elérésére és kötelezettséggként sem lenne számonkérhető, ami eleve önmagában ellentétes lenne magával a törvényi előírással. A Kbt.

70. § (1) bekezdésének az értelmezésekor és alkalmazásakor figyelemmel kell lenni azokra a jogszabályi előírásokra, amelyek adott eljárási rezsim szerint az eljárási időtartamokat meghatározzák és az eljárásban részes feleket e határidők megtartására szorítják. E jogszabályi környezetre figyelemmel vizsgálta az alperes a felperes magatartását, alappal hivatkozott a választott eljárásfajta szerinti ajánlati kötöttséget meghatározó szabályozásra, magának a Kbt. 70. § (1) bekezdésének további rendelkezéseire, így arra, hogy a Kbt. 69. §-ától eltérően az ajánlatok bírálata és értékelése nélkül meghozhatja az ajánlatkérő az eljárás eredménytelenségéről szóló döntést, ha az adott eljárásban végleges árajánlatok mindegyike meghaladja a - 75. § (4) bekezdésének megfelelően igazolt - rendelkezésre álló anyagi fedezet összegét. A Kbt. perrel érintett időszakban hatályos 70. § (2) bekezdése pedig a bírálati határidő szempontjából releváns ajánlati kötöttség kiterjesztésének kogens szabályait rögzíti.

- [20] A felperes a Kbt. előírásaitól eltérően kialakult joggyakorlatra sikerrel nem hivatkozhat. A Kbt. 2. § (7) bekezdése szerint a Kbt. szabályaitól csak annyiban lehet eltérni, amennyiben a törvény az eltérést kifejezetten megengedi. A törvény rendelkezéseinek alkalmazásakor, valamint a jogszabályban nem rendezett kérdésekben a közbeszerzési eljárás előkészítése, lefolytatása, a szerződés megkötése és teljesítése, illetve a közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos jogorvoslati eljárás során a közbeszerzésekre vonatkozó szabályozás céljával összhangban, a közbeszerzés alapelveinek tiszteletben tartásával kell eljárni.
- [21] A Kbt. 70. § (1) és (2) bekezdései nem engednek kifejezett eltérést az ajánlatok elbírálása és az ajánlati kötöttség alkalmazása körében előírtaktól, ezért téves az a felperesi értelmezés, mely szerint a szerződés megkötése érdekében a saját érdekkörében bekövetkezett, általa hivatkozott körülményekre tekintettel jogosult lenne az ajánlati kötöttség és bírálati határidő önhatalmú átlépésére. Az Alaptörvény 28. cikke értelmében a jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. A Kbt. preambuluma szerint a törvény elsődleges jogalkotói célja nem csupán a szerződés megkötése a felek között, hanem – többek között – a közpénzek hatékony felhasználásának átláthatósága és nyilvános ellenőrizhetőségének biztosítása, továbbá a közbeszerzések során a tisztességes verseny feltételeinek megteremtése. A közbeszerzési eljárás gyors és hatékony lefolytatása minden szereplő érdekét szolgálja, és végső célja az ajánlatkérő számára legkedvezőbb ajánlat alapján történő szerződéskötés.
- [22] A Kbt. 70. § (2) és (2a) bekezdéseinek 2021. február 1. napján hatályba lépett módosítása valóban lehetőséget biztosít az ajánlati kötöttség 120 napon túli fenntartására. E törvénymódosítás azonban nem teszi a felperes eljárását visszamenőleges hatállyal jogszerűvé, tekintettel arra, hogy a perbeli közbeszerzési eljárás lefolytatása idején hatályos Kbt. erre nem adott lehetőséget.
- [23] A fentiekre figyelemmel a jelen ügyben kizárólag a Kbt. 70. § (1) és (2) bekezdésének volt relevanciája, a nem vitatott tényállás szerint az ott rögzített bírálati időtartamot jelentős mértékben túllépte a felperes. Ennek kimentésére nem hivatkozhatott alappal a Kbt. 70. § (2a) bekezdésének 2021. február 1. napjától hatályos rendelkezéseire. Továbbá alaptalan volt az Irányelvre történt hivatkozása is figyelembe véve, hogy a felperes maga sem vitatta, hogy a Kbt. szabályai az Irányelvvvel összhangban vannak. Mindezek miatt sem a Kbt. 70. § (2a) bekezdésére, sem az Irányelv rendelkezéseire utalással nem hivatkozhatott alappal a felperes arra, hogy a szerződő feleknek lehetőségük volt a Kbt. 70. § (1) és (2) bekezdése szerinti bírálati határidők konszenzusos alapon történő kiterjesztésére. Ugyancsak emiatt nem vezethetett eredményre az alperes korábbi eseti döntéseire, a komplex jogértelmezésre történt hivatkozása sem.

- [24] A mindkét fél által hivatkozott, hasonló ügyekben hozott alperesi eseti döntések – jogi kötőerő hiányában – nem voltak figyelembe vehetők a bíróság döntése során, az azokban írtakról ezért a bíróság nem foglal állást. Nem volt a felperes javára értékelhető körülmény, hogy az alperes joggyakorlatában nem talált hasonló tartalmú döntést, tekintettel arra, hogy a Kbt. kogens szabályait mindenki köteles betartani, és azok megszegése esetén a jogkövetkezményeket viselni. A törvény előírásait nem az alperes joggyakorlata teszi alkalmazandóvá, ezért a jogsértés megállapíthatósága szempontjából közömbös, hogy korábban az alperes feltárt-e hasonló esetet.
- [25] Az alperes a határozatának indokolásában (45-46. pont) ugyan eseti döntésre hivatkozással kifejtette, hogy a közbeszerzési igény tervezése és teljesítése évének jelentősége van, ennek azonban az ügy érdemi eldöntése szempontjából relevanciája nem volt. A Kbt. 70. § (1) és (2) bekezdésének kogens rendelkezéseiből eredően a bírálat idejét a szerzési igény teljesítésének évétől függetlenül be kell tartani, az ebben a körben hivatkozott Kfv.VI.38.008/2018/6. számú eseti döntés pedig a jogellenes szerződésmódosítás esetére – a jelen pertől eltérő tényállás mellett – mondta ki az alperes határozatában hivatkozottakat, amely nyilvánvalóan a döntésbeli tényállás függvényében nyerhet értelmezést. Mindezek miatt a szerzési igény kielégítésének évével kapcsolatos határozati okfejtést és az ezzel összefüggésben a keresetben előadottakat a bíróság érdemben figyelembe venni nem tudta.
- [26] Ugyancsak a Kbt. 70. § (1) és (2) bekezdése egyértelmű, kogens rendelkezéseiből eredően nem volt jelentőségük a felperes által a kimentés körében hivatkozott körülményeknek (a kapcsolódó eljárások elhúzódása, pandémiás helyzet), azok ugyanis még a valószínűsítésük esetén sem alkalmasak a közbeszerzési eljárás kogens szabályrendszerének figyelmen kívül hagyása indokoltságának alátámasztására. Megjegyzi ugyanakkor a bíróság, hogy az alperes a határozatának 49. pontjában a Kúria Kfv.VI.37.948/2019/5. számú eseti döntésére utalással okszerű indokát adta, hogy az eljárások elhúzódása nem mentesíti a felperest a bírálat határidejének betartása alól. A közbeszerzési eljárás feltételeinek a meghatározását illetően alappal hivatkozott az ajánlatkérő kockázatára, az ajánlatkérő felelősségi körébe tartozó körülményekre. Nem hivatkozhat eredménnyel arra, hogy a kapcsolódó más közbeszerzési eljárások elhúzódása miatt csak később volt lehetséges a támogatási összeg elosztásával kapcsolatos prioritási szempontok meghatározása és ez hátráltatta a bírálatot az adott esetben. A pandémiás állapotot a felperes először a perbeli keresetében hivatkozta, arra a jogorvoslati eljárás során az észrevételeiben nem utalt. Ennélfogva az alperes sem volt abban a helyzetben, hogy a járványügyre történt hivatkozásról érdemben állást foglaljon, bírósági felülvizsgálat tárgya a közigazgatási perben pedig csak az alperesi határozat tartalma lehet. A Kp. 78. § (4) bekezdése alapján a megelőző eljárás idején fennálló, de a megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre a felperes, vagy az érdekelt akkor hivatkozhat, ha azt a megelőző eljárásban a közigazgatási szerv arra való hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, azt önhibáján kívül nem ismerte, illetve arra önhibáján kívül nem hivatkozott. Ezen körülményeket nem tudta kimenteni a felperes a per tárgyalásán tett nyilatkozatával, miszerint a járványügyi hivatkozás csak a keresete összeállításakor jutott eszébe. A Kp. 78. § (4) bekezdéséből következően ezért a felperes pandémiára történt hivatkozását a perben a bíróság érdemben figyelembe venni nem tudta. Mindezekre tekintettel nem érvelhetett a felperes alappal azzal sem, hogy az általa hivatkozott külső körülményeket az alperes figyelmen kívül hagyta a határozathozatala során.
- [27] A bíróság összegét az alperes mérlegeléssel állapította meg, a mérlegelési jogkör gyakorlásának jogszerűségét illetően a kialakult bírói gyakorlat szerint (Kúria Kf.III.38.211/2019/5, Kf.III.37.630/2019/6.) akkor van lehetőség mérséklésre, ha az alperes a bíróság összegének megállapítása során valamely releváns körülményt nem értékelt vagy valamely körülményt tévesen vett figyelembe. Nincs tehát lehetősége arra a bíróságnak, hogy

az okszerűen figyelembe vett körülmények után megállapított bírság összegét illetően az alperes döntését felülmérlegelje. A határozat 56. pontja a Kbt. 165. § (11) bekezdése szerinti mérlegelési szempontokat tartalmazza, az ügy egyedi jellegére a bírság mértékének meghatározása során az alperes figyelemmel volt, érvényesítette az arányosság követelményét. Felsorolta a felperes javára és terhére figyelembe vett körülményeket, kellő terjedelemben indokát adta annak, hogy az egyes szempontokat miként értékelt. A felperes keresetében az alperes által nem értékeltként, vagy nem okszerűen értékelt körülményként feltüntetett elemeket az alperesi határozat az indokolásának 56. pontjában részletesen tartalmazza. Egyértelműen kifejtette, hogy mely körülményeket vett figyelembe a felperes terhére és melyeket a javára, a keresetben hiányolt tételek az értékelésében szerepelnek. Ezen kívül a felperes csupán arra hivatkozott, hogy jogsértést nem valósított meg, az eljárásával a Kbt. 70. § (1) és (2) bekezdését nem sértette. A jogalap körében a már részletezettek szerint a keresete nem vezethetett eredményre, a jogalap hiányára történt hivatkozás a bírság körében nem lehet alapos. Mindezekre tekintettel az alperes a határozatában jogszabályszerű és okszerű indokát adta annak, hogy a Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja alapján miért alkalmazott bírságot a felperessel szemben, és annak mértékét is okszerű mérlegeléssel határozta meg.

- [28] A fentiekre tekintettel a felperes a keresetében nem hozott fel olyan indokot, mely alapján az alperesi mérlegelés okszerűtlensége megállapítható lett volna. Nem jelölt meg a felperes olyan konkrét szempontot a fentiekén kívül, amit az alperes a bírság kiszabásánál okszerűtlenül vett volna figyelembe, vagy az okszerűség követelményét sértve nem vett volna figyelembe. Az alperes a határozatát a bírság összege tekintetében a mérlegelési jogkörben hozott határozatokra vonatkozó Kp. 85. § (5) bekezdése szerint indokolta, határozatából megállapíthatóak a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége. Mindezek alapján a bíróság a kiszabott bírság mellőzésére, illetve mérséklésére sem látott lehetőséget.
- [29] Mindezekre tekintettel a bíróság a keresetet, mint alaptalant a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [30] A bíróság a pervesztes felperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes jogtanácsosi képviselettel felmerült perköltségének viselésére. A perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján – a kiszabott bírságösszeget mint pertárgyértéket alapul véve – mérlegeléssel határozta meg. Az alperes által felszámított perköltséget erre figyelemmel nem tartotta eltúlzottnak. A bíróság az alperesi érdekelt javára a Kp. 35. § (1) bekezdés a) pontja alapján perköltséget nem állapított meg, mivel az alperesi érdekelt perköltségigénnyel nem élt.
- [31] A bíróság a felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (2) bekezdése, az Itv. 39. § (1) bekezdése, valamint az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint megállapított kereseti illeték viselésére a Pp. 83. § (1) bekezdés és a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte.
- [32] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2022. február 23.

dr. Sára Katalin s.k.

dr. Bíró Péter s.k.

dr. Robotka Imre s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró